DELE AF FORMUERET – VINTEREKSAMEN 2007/2008

Opgave nr. 1

Archibald Maskinfabrik A/S, der drev landsdækkende virksomhed med reparation og servicering af landbrugsmaskiner, havde igennem flere år indkøbt computerenheden CompuHarvester igennem importvirksomheden Bang og Orluff I/S. CompuHarvester, der blev fremstillet i Pittsburgh i USA, var den eneste avancerede computerenhed til styring af mejetærskere, der skulle arbejde under danske forhold.

Da det var meget vigtigt for Archibald at kunne levere og installere en CompuHarvester med meget kort varsel, sørgede firmaet altid for – senest den 1. marts hvert år – at afgive bestilling til Bang og Orluff på et antal CompuHarvesters, svarende til det kalkulerede årsforbrug, til levering senest første mandag i juli måned. Årsforbruget havde igennem de sidste fem-seks år været på omkring 300 stk.

Den 27. februar 2007 modtog Bang og Orluff sålydende brev fra Archibald:

> »26/2 2007. I lighed med tidligere år skal vi hermed afgive bestilling på CompuHarvesters til levering den 2. juli 2007. Vi regner med at skulle bruge 310 stk. i år. Vi går ud fra, at prisen er den samme som sidste års listepris, dvs. 995 kr. pr. stk., og at levering – som sædvanlig – sker fragtfrit på vores adresse den 2. juli mod kontant betaling. Med venlig hilsen Archibald Maskinfabrik A/S«.

Den 2. marts 2007 modtog Archibald nedenstående svarbrev fra Bang og Orluff:

> »1/3 2007. Vi bekræfter hermed modtagelsen af Deres ordre på 310 stk. CompuHarvesters a 995 kr. Levering og betaling som anført af Dem. Vi takker for ordren. Med venlig hilsen Bang og Orluff I/S«.

I begyndelsen af maj 2007 udsendte Bang og Orluff følgende brev til alle, der havde afgivet bestilling på CompuHarvesters:

> »Maj 2007. Kære Kunde! Vi har noteret dig for en bestilling af et antal CompuHarvesters til vores listepris på 995 kr. Vi har en god nyhed til dig! En ny kinesisk producent har bragt et tilsvarende produkt, YangHarvestControl, på markedet, og det koster kun 395 kr.! Vi har testet produktet, som er fuldt ud lige så godt som CompuHarvester, og vi leverer fragtfrit i hele landet som hidtil. Vi har derfor ændret din ordre til at angå YangHarvestControl i stedet for. Skulle du

> foretrække at bibeholde din ordre på CompuHarvesters, beder vi om at få besked senest den 1. juni. Også i så fald har vi en god nyhed til dig! Nemlig at prisen kun bliver 795 kr., fordi vi vil lade vore gode kunder nyde godt af dollarens kursfald, og fordi vi vil afvikle vores lager af CompuHarvesters i år. Med venlig hilsen Bang og Orluff I/S«.

Archibald skrev straks den 8. maj 2007 et svarbrev om, at man ikke ønskede »noget billigt juks fra Kina« i stedet for den amerikanske CompuHarvester, men at man med glæde havde noteret sig prisnedsættelsen på denne til 795 kr.

Dette svarbrev blev afsendt samme dag – den 8. maj 2007 – men nåede aldrig frem til Bang og Orluff, idet det blev pulveriseret i et nyt sorteringsanlæg hos postvæsenet.

Den 2. juli blev der afleveret 310 stk. af den kinesisk fremstillede YangHarvestControl til Archibald, der straks reklamerede over for Bang og Orluff. Det blev herefter opklaret, at Archibalds svarbrev af 8. maj var gået tabt i posten. Archibald nægtede at modtage de 310 stk. YangHarvestControl og krævede i stedet at få leveret 310 stk. CompuHarvesters til 795 kr. pr. stk. Bang og Orluff hævdede principalt, at Archibald var forpligtet til at modtage de 310 stk. YangHarvestControl, og gjorde subsidiært gældende, at hvis Archibald skulle have CompuHarvesters, var prisen 995 kr. pr. stk.

Hvorledes er retsstillingen?

Løsningseksempel til opgave nr. 1

Den oprindelige aftale mellem parterne Archibald Maskinfabrik A/S (A) og Bang og Orluff I/S (B) er, at B skal levere 310 stk. CompuHarvesters a 995 kr.

Spørgsmålet er, om indholdet af denne aftale er blevet ændret ved en ny aftale, og – i givet fald – hvad indholdet af den nye aftale er. To punkter er forskellige, når man sammenligner den oprindelige aftale med det, A og B senere hver især opfatter som aftalens indhold: genstanden og prisen.

1. Den aftalte genstand: CompuHarvester eller YangHarvestControl?

A og B har indgået en aftale, som B – naturligvis – ikke ensidigt kan ændre. B kan ikke ændre A's bestilling af et givet produkt til at angå et andet produkt. Det er helt uden betydning, at B hævder – og muligvis har ret i – at det andet produkt er lige så godt som det første, at det andet produkt er meget billigere, og at kvaliteten af det andet produkt er blevet testet af B.

B har påtaget sig at levere 310 stk. af den amerikanske CompuHarvester, og det er det, B skal levere.

A har ingen pligt til at reklamere over for B's forsøg på at pådutte A en aftale med et andet indhold. A har heller ingen pligt til at reklamere for at fastholde B på aftalen om at levere 310 stk. CompuHarvesters som aftalt. Der er ingen som helst uklarhed om, hvad der er aftalt, og alle – også B – ved eller bør vide, at en aftale kun kan ændres ved en ny aftale, og ikke ved at den ene part ensidigt pådutter den anden nogle ændringer. Det er irrelevant at drøfte AFTL § 40, når der ikke består nogen reklamationspligt.

2. Den aftalte pris: 995 kr. eller 795 kr.?

B har meddelt A, at prisen på CompuHarvester er sat ned fra 995 til 795 kr. pr. stk. Dette er et løfte til A, og udgangspunktet er, at løfter kræver accept for at blive til aftaler. Der gælder dog den modifikation hertil, at et forpligtende udsagn, der udelukkende tillægger modtageren fordele – så som et gaveløfte eller et kautionstilsagn – som udgangspunkt ikke kræver nogen accept.

Hvis sagen havde været den, at B blot uden videre afgav et løfte til A om, at prisen nu var 795 kr. pr. stk. i stedet for 995 kr. pr. stk., ville B uden tvivl have været bundet heraf, selv om A ikke havde accepteret løftet.

Sagen er imidlertid den, at B søger at pådutte A en helt anden aftale og beder om en tilbagemelding, hvis A ikke vil gå ind herpå. Det fremgår således af B's skrivelse, at B ønsker besked inden den 1. juni 2007, hvis A ønsker at opretholde sin oprindelige bestilling af CompuHarvesters. B's ønske om besked går efter sammenhængen på genstanden for aftalen – ikke på prisen – men udgangspunktet om, at løfter skal accepteres, må anses for at være så fundamentalt, at der skal meget lidt til, før en løftegiver må anses at have fremsat krav om accept af et løfte, uanset om løftet ensidigt begunstiger modparten. Den 1. juni 2007 må derfor anses for acceptfristen for tilbuddet om prisreduktionen på 200 kr. for de kunder, der ønsker at opretholde bestillingen af CompuHarvesters.

B vil muligvis også hævde, at tilbuddet om prisreduktionen på 200 kr. efter sin ordlyd kun er rettet til B's »gode kunder«, og at de, der ikke svarer på tilbuddet, ikke kan anses for at være »gode kunder«. Dette argument forekommer ikke overbevisende, og da A i øvrigt afgiver et svar – der pga. postvæsenets forhold blot ikke kommer frem – passer argumentet i hvert fald ikke på det foreliggende tilfælde.

Da B's tilbud om prisreduktion ikke er accepteret af A inden for acceptfristen, kan A ikke støtte ret på tilbuddet. A må derfor betale den oprindelig aftalte pris på 995 kr. pr. stk. Det er irrelevant, at A har forsøgt at afgive accept – en accept, der ikke kommer frem, er uden virkning, og AFTL § 40 kan selvsagt ikke anvendes på accepter.

Litteratur (pensum): *Lennart Lynge Andersen og Palle Bo Madsen:* Aftaler og mellemmænd, 5. udg. (2006) s. 39 f., s. 59, s. 68, s. 81 f., s. 99 ff., s. 103 og s. 374 ff.

Opgave nr. 2

Anne Andersen boede alene med sin 2-årige datter Beate. For at få dagligdagen til at hænge sammen havde Anne lavet en aftale med den 20-årige studerende Cecilie Carlsen om, at Cecilie to dage om ugen skulle hente Beate i vuggestuen kl. 15.30 og passe hende, til Anne kom hjem fra arbejde kl. 17. Aftalen var, at Cecilie de pågældende dage kl. 15 på Annes bopæl hentede Annes cykel, hvorpå der var monteret en barnestol, for så derefter at cykle hen til vuggestuen og hente Beate.

Mandag den 3. december 2007 hentede Cecilie i overensstemmelse med aftalen først cyklen og dernæst Beate i vuggestuen. Derefter cyklede Cecilie – med Beate bagpå – mod Annes bopæl. Da Cecilie skulle foretage et venstresving, så hun sig forinden tilbage og gav tegn. På grund af et lille øjebliks uopmærksomhed fejlbedømte Cecilie imidlertid færdselssituationen, og Dan Davidsen, der med lovlig hastighed kom kørende i sin Volvo i samme retning som Cecilie, måtte foretage en undvigemanøvre, da han så, at Cecilie påbegyndte et venstresving. Dan strejfede dog alligevel cyklen, og undvigemanøvren resulterede også i, at Dan påkørte Erik Eriksens Mercedes, som holdt parkeret langs fortovet i den modsatte vejbane. Erik havde en halv time tidligere parkeret sin Mercedes på en af flere afmærkede parkeringspladser langs fortovet, på trods af at der samme formiddag var opsat skilte med forbud mod parkering. Parkeringsforbuddet var opsat for at holde vejbanen fri for biler af hensyn til et opgravningsarbejde, som skulle påbegyndes tirsdag den 4. december om morgenen.

Ved påkørslen blev Annes cykel påført en skade, som beløb sig til 1.000 kr. Skaden var dækket af en forsikring, som Anne havde tegnet i forsikringsselskabet Totalsikring uden selvrisiko. Hverken Beate eller Cecilie led skade.

Dans Volvo blev ved færdselsuheldet påført en skade, som beløb sig til 6.000 kr. Volvoen var ansvars- og kaskoforsikret i forsikringsselskabet Fuldsikring med en selvrisiko på kaskoforsikringen på 2.000 kr.

Eriks Mercedes blev ved sammenstødet påført en skade, som beløb sig til 8.000 kr. Eriks Mercedes var ansvarsforsikret i forsikringsselskabet Gefion.

Hvorledes er den erstatnings- og forsikringsretlige stilling?

Løsningseksempel til opgave nr. 2

1. Skaden på Annes cykel (1.000 kr.)
Skaden dækkes umiddelbart af tingsforsikringen i forsikringsselskabet Totalsikring. Spørgsmålet er herefter, om Totalsikring har regres til en eventuel skadevolder, jf. EAL § 22, stk. 1 (Lærebogen s. 358 f.).

Cecilie, der ved »et lille øjebliks uopmærksomhed fejlbedømte« færdselssituationen, har handlet culpøst og er dermed som udgangspunkt ansvarlig for skaden på arbejdsgiverens/Annes cykel. Cecilie har dog kun handlet simpelt uagtsomt, og da skaden er dækket af Annes tingsforsikring, bortfalder Cecilies erstatningsansvar, jf. EAL § 19, stk. 3 (Lærebogen s. 117 og 361). (Cecilie er selvsagt ikke ansvarlig efter DL 5-8-1, eftersom lånet af cyklen (også) er i långiverens interesse (Lærebogen s. 112)).

Dan er objektivt ansvarlig for de skader, han forvolder med sin bil, jf. FL § 101, stk. 1. Da der er tale om et færdselsansvar, bortfalder Dans ansvar ikke i henhold til EAL § 19, stk. 1, jf. § 21, nr. 1 (Lærebogen s. 357 f.). Totalsikring kan derfor rette et regreskrav mod Volvoens ansvarsforsikring i selskabet Fuldsikring, jf. FL § 101, stk. 1, og § 108, stk. 1, jf. EAL § 22, stk. 1, jf. § 21, nr. 1 (Lærebogen s. 175 og 357 f.).

Der foreligger et DL 3-19-2-forhold mellem Anne og Cecilie (Lærebogen s. 107), og derfor må Anne/Totalsikring tåle, at hendes erstatningskrav/Totalsikrings regreskrav mod Dans ansvarsforsikringsselskab Fuldsikring reduceres under hensyntagen til den skyld (culpa), der er udvist af Cecilie, jf. reglen om passiv identifikation (Lærebogen s. 323 ff.). Den uagtsomhed, som Cecilie har udvist, kan betegnes som simpel, jf. ovenfor, og dette taler for at nedsætte erstatningen for den ødelagte cykel, jf. FL § 101, stk. 3 (Lærebogen s. 170). Dans ansvarsforsikringsselskab Fuldsikring hæfter således kun for en vis brøkdel af skaden over for Anne/Totalsikring. Det beløb, hvormed Annes erstatningskrav/Totalsikrings regreskrav beskæres i kraft af den passive identifikation mellem Anne og Cecilie, kan ikke kræves af Cecilie, jf. EAL § 19, stk. 3 (Lærebogen s. 324 med note 8 og 360 f.).

2. Skaden på Dans Volvo (6.000 kr.)
2.1. Den forsikringsdækkede del af skaden (4.000 kr.)
De 4.000 kr. dækkes umiddelbart af kaskoforsikringen i forsikringsselskabet Fuldsikring. Spørgsmålet er herefter, om Fuldsikring har regres til en eventuel skadevolder, jf. EAL § 22, stk. 1 (Lærebogen s. 358 f.).

Erik er ikke erstatningsansvarlig for skaden på Dans bil. Eriks bil, der på skadestidspunktet har været parkeret i en halv time, er ikke på sammenstødstidspunktet i brug som trafikmiddel, og derfor er Erik ikke ansvarlig efter færdselslovens regler om objektivt ansvar (Lærebogen s. 158). Selv om Erik har parkeret i strid med et parkeringsforbud, er han heller ikke erstatningsansvarlig efter (culpareglen i) FL § 102 (Lærebogen s. 159), idet forskriftsovertrædelsen er uden erstatningsretlig relevans (Lærebogen s. 65 vedrørende »Schutzzweck«), jf. nærmere nedenfor under pkt. 3.

Da der foreligger et DL 3-19-2-forhold mellem Anne og Cecilie (Lærebogen s. 107), da Cecilie har handlet culpøst (jf. ovenfor under pkt. 1), og da Cecilie har

forvoldt skaden under udførelsen af sit arbejde for Anne (afhentning af Beate i vuggestuen), er Anne ansvarlig, jf. DL 3-19-2 (Lærebogen s. 105 ff.). Annes erstatningsansvar bortfalder dog, jf. EAL § 19, stk. 1 (Lærebogen s. 357 med note 13), og Fuldsikring har således ikke noget regreskrav mod hende, jf. EAL § 22, stk. 1 (Lærebogen s. 358 f.). (Selvom Anne bærer et DL 3-19-2-ansvar, »handler« hun ikke erhvervsmæssigt og er derfor ikke omfattet af EAL § 19, stk. 2, nr. 2 (Lærebogen s. 357)).

Cecilies erstatningsansvar bortfalder ligeledes, jf. EAL § 19, stk. 3 (og ovenfor under pkt. 1).

2.2. Den ikke-forsikringsdækkede del af skaden (2.000 kr.)

Om Eriks erstatningsansvar, se under pkt. 2.1.

Jf. ovenfor under pkt. 2.1 er Anne ansvarlig, jf. DL 3-19-2. Dan har således et krav på 2.000 kr. mod Anne, som ikke har regres mod Cecilie, der kun har handlet med simpel uagtsomhed, jf. EAL § 23, stk. 1 (Lærebogen s. 117 f.).

Dan kan ikke vælge at gøre kravet gældende mod Cecilie, jf. EAL § 23, stk. 2 (Lærebogen s. 118 f.).

3. Skaden på Eriks Mercedes (8.000 kr.)

Dan er ansvarlig på objektivt grundlag for de skader, som Volvoen forvolder, jf. FL § 101, stk. 1. Der kan ikke indfortolkes et nødretsforbehold i færdselslovens objektive ansvar, jf. dommen U 1998.1727 V (Lærebogen s. 157). Erik kan rette sit erstatningskrav på 8.000 kr. direkte mod Dans ansvarsforsikringsselskab Fuldsikring, jf. FL § 101, stk. 1, og § 108, stk. 1 (Lærebogen s. 166 ff. og 174 ff.).

Erik har ganske vist parkeret sin Mercedes på et område, hvor der er parkeringsforbud, men han har ikke herved udvist (relevant) egen skyld, jf. FL § 101, stk. 3 (Lærebogen s. 170). Parkeringsforbuddet skyldes ikke, at det er risikopræget at parkere det pågældende sted, men skyldes derimod blot hensynet til det forestående – og endnu ikke igangsatte – opgravningsarbejde (smh. ovenfor under pkt. 2 og Lærebogen s. 65 vedrørende »Schutzzweck«/culpabedømmelse). Eriks forskriftsovertrædelse er uden erstatningsretlig relevans.

Jf. ovenfor under pkt. 2.1 er Anne (tillige) ansvarlig, jf. DL 3-19-2.

Cecilie, der har handlet culpøst, er (tillige) ansvarlig. Uanset om kravet mod Cecilie rettes direkte fra Erik eller som et regreskrav fra Anne, bortfalder Cecilies erstatningsansvar, jf. EAL § 23, stk. 1 og 2 (Lærebogen s. 117 ff. og ovenfor under pkt. 2.2).

Dan/ansvarsforsikringsselskabet Fuldsikring og Anne er solidarisk ansvarlige for skaden. Ved den indbyrdes fordeling mellem de solidarisk erstatningsansvarlige finder EAL § 25, stk. 2, anvendelse, eftersom kun den ene af skadevolderne – dvs. Dan – er dækket af en ansvarsforsikring. Den ikke-ansvarsforsikrede Anne er, jf. EAL § 25, stk. 2, 1. pkt., fri for regresansvar, idet hun hverken har handlet groft uagtsomt eller erhvervsmæssigt (Lærebogen s. 341).

»Lærebogen« er *Bo von Eyben og Helle Isager:* Lærebog i erstatningsret, 5. udgave (2003)

Opgave nr. 3

Mellem den franske vineksportør Simon Sinceur fra Paris og den danske vinimportør Karl Kold fra Odense blev der den 15. oktober 2007 indgået aftale om Kolds køb af i alt cirka 40.000 flasker fransk vin til 500 kr. pr. flaske. Det drejede sig om hele restpartiet af den eksklusive slotsaftapning »Bienvenu« årgang 2000, som Sinceur ejede. Det aftaltes, at transporten skulle ske med lastvogn, således at varen blev leveret »cf« på Kolds virksomhedsadresse i Odense. Sinceur meddelte, at det ville blive svært at finde en vognmand til den lange tur på de stærkt trafikerede motorveje, men at han havde en fast aftale med en fransk fragtmand, Philip Francois, som kunne påtage sig transporten. Den 19. oktober blev herefter aftalt som leveringstid. Parterne enedes om, at Kold skulle overføre købesummen til Sinceurs bankkonto straks ved modtagelsen af varen.

Den 17. oktober faldt markedsprisen på al fransk rødvin med 20 %, idet den franske regering samme dag lod foretage to atombombeprøvesprængninger, hvilket resulterede i en voldsom modvilje mod franske varer – specielt vin. Markedsprisen for vinen Bienvenu var herefter 400 kr. pr. flaske.

Den 18. oktober aftalte Sinceur med Philip Francois, at Francois samme dag kl. 12.00 skulle afhente et parti flasker »Bienvenu« på Sinceurs lager i Paris og køre dem til Kolds lager i Odense. Under indladningen viste det sig, at der kun var 38.000 flasker i restpartiet. Sinceur sendte straks Kold en telefax, hvoraf fremgik, at leverancen var undervejs. I telefaxen nævnte Sinceur intet om, hvor mange flasker der var i partiet.

Som følge af voldsomme kødannelser på det franske og tyske motorvejsnet ankom Francois først den 21. oktober kl. 11.00 til Kolds lager. Da Kold af Francois fik overgivet fragtbrevet, kunne han heraf se, at lastvognen kun indeholdt 38.000 flasker. Da bagsmækken på lastbilen blev åbnet, viste det sig, at 1.000 flasker var knust, fordi Francois ikke havde sørget for en forsvarlig fastgørelse.

Kold meddelte Francois, at han ikke ville modtage leverancen, idet der forelå både forsinkelse og mangler. En noget slukøret Francois måtte herefter køre tilbage til Paris med alle flaskerne.

Kold sendte samme dag en telefax til Sinceur, hvori han meddelte, at han hævede købet og ikke ville betale købesummen. Kold påberåbte sig forsinkelse, idet han først havde modtaget vinen den 21. oktober, til trods for at leveringstiden var aftalt til den 19. oktober. Kold påberåbte sig endvidere mangler, idet der kun var 37.000 flasker i leverancen. Kold meddelte endelig, at han krævede størst mulig erstatning.

Sinceur meddelte Kold, at han ikke ville fastholde købet, men at han krævede erstatning i videst muligt omfang. Således krævede Sinceur principalt 4.000.000 kr., svarende til 40.000 flasker a 100 kr. (svarende til forskellen mellem den aftalte pris på 500 kr. pr. flaske og markedsprisen den 21. oktober på 400 kr. pr. flaske), subsidiært et mindre beløb. Desuden krævede Sinceur 6.000 kr. i erstatning for forgæves afholdte transportomkostninger, svarende til det beløb han havde betalt Francois.

Kold bestred, at han havde handlet ansvarspådragende. Han bestred endvidere, at Sinceur havde lidt noget tab. Kold bestred endelig, at Sinceur kunne kræve erstatning for transportudgifterne, idet købeaftalen var indgået med klausulen »cf«.

Der anmodes om en stillingtagen til de fremsatte krav, idet parterne var enige om, at den danske købelov skulle finde anvendelse på deres indbyrdes retsforhold.

Løsningseksempel til opgave nr. 3

Der er tale om et handelskøb, jf. KBL § 4. Der foreligger endvidere et specieskøb, idet Kold køber hele Sinceurs restparti. Der er tale om et køb indgået under klausulen »cf«, hvilket betyder, at sælgeren har at besørge og bekoste forsendelse til bestemmelsesstedet, jf. KBL § 63.

Leveringstiden aftalt til den 19. oktober

Kold meddeler ved varens fremkomst, at han hæver købet, og han henviser i den forbindelse til, at Sinceur har leveret for sent. I et handelskøb som det foreliggende anses efter købeloven enhver forsinkelse som væsentlig og dermed hævebegrundende, jf. KBL § 21, stk. 3. Leveringstiden er aftalt til den 19. oktober, men Kold modtager først varen den 21. oktober.

Spørgsmålet er, om aftalen om levering den 19. oktober indebærer, at varen skal være fremme hos Kold den 19. oktober, eller om det er tilstrækkeligt, at varen er overgivet til en selvstændig fragtfører senest denne dato. Udgangspunktet må være, at det er købelovens leveringsbegreb, der lægges til grund, således at overgivelse til en selvstændig fragtfører senest den 19. oktober er tilstrækkelig. Dette understøttes i det foreliggende tilfælde af det meget korte tidsrum, Sinceur får til at skaffe transportlejlighed, sammenholdt med den lange strækning med kraftig motorvejstrafik.

Francois er selvstændig fragtfører i købelovens forstand. At Sinceur har en »fast aftale« med et vognmandsfirma indebærer ikke, at Sinceur stilles, som hvis han havde ladet transporten forestå af sine egne folk. Se Lærebogen s. 44 f.

Sinceur er således ikke i forsinkelse, idet leveringen sker allerede den 18. oktober ved overgivelsen til fragtføreren, jf. KBL § 63, stk. 2, jf. § 10 og § 17, stk. 1. Det gør herved ingen forskel, at købeaftalen er indgået med klausulen »leveret »cf« på Kolds virksomhedsadresse i Odense«. Det fremgår af KBL § 65, stk. 3, at ordet »leveret« ikke har betydning for forståelsen af klausulen »cf«. Se Lærebogen s. 46 f.

Kolds ophævelse af købet under henvisning til Sinceurs påståede forsinkelse er herefter uberettiget, og Kold har ikke krav på erstatning.

Kun leveret 38.000 flasker

Det er aftalt, at der skal leveres »cirka« 40.000 flasker. Anvendelsen af udtrykket »cirka« indebærer et spillerum på 5 %, jf. KBL § 66, stk. 2, således at det tilkommer sælgeren at træffe valget inden for spillerummet, jf. KBL § 66, stk. 1. Eftersom Kold bærer risikoen for de 1.000 knuste flasker, jf. nedenfor, og Sinceur har leveret 38.000 flasker, kan Kold ikke påberåbe sig, at der er leveret færre flasker end aftalt. Se Lærebogen s. 48 f.

De 1.000 knuste flasker

Køberen bærer risikoen for hændelige skader på varen, efter at levering er sket ved overgivelsen den 18. oktober til en selvstændig fragtfører, jf. KBL § 63, stk. 2, jf. § 10. Se Lærebogen s. 44 f., 46 f. og 62 ff. Som nævnt ovenfor er Francois selvstændig fragtfører, og Sinceur hæfter derfor ikke for Francois' culpøse undladelse af at fastgøre

varen forsvarligt under transporten. Transportskaden på de 1.000 flasker vin har dermed karakter af en hændelig begivenhed, som Kold bærer risikoen for.

Sinceurs erstatningskrav

Sinceur – der ikke ønsker at fastholde købet – kræver 4.000.000 kr. i prisdifferenceerstatning (positiv opfyldelsesinteresse) og 6.000 kr. i forgæves afholdte transportomkostninger (negativ kontraktsinteresse). Sinceur kan selvsagt ikke kræve begge former for erstatning på én gang, og kravet på dækning af transportomkostninger er derfor kun aktuelt, hvis Sinceur ikke kan kræve et større beløb i form af positiv opfyldelsesinteresse.

Eftersom Kold har været uberettiget til at ophæve købet, er han i misligholdelse/forsinkelse, og han er erstatningsansvarlig i henhold til KBL § 30 om prisdifferenceerstatning. Erstatningen ansættes herefter til det beløb, hvormed den aftalte købesum overstiger prisen for en tilsvarende vare på den tid, da forsinkelsen indtrådte, jf. KBL § 30. Se Lærebogen s. 176 f. I det foreliggende tilfælde indtræder forsinkelse fra køberens side den 21. oktober, hvor Kold uberettiget hæver købet. Prisdifferencen udgør således forskellen mellem den aftalte købesum på 500 kr. pr. flaske og markedsprisen den 21. oktober, der er 400 kr. pr. flaske. (At det er den franske regerings foretagelse af atombombeprøvesprængninger, der har udløst prisfaldet, er uden betydning for erstatningsopgørelsen. Det er ligeledes uden betydning, at prisfaldet indtræder, mens Sinceur bærer risikoen for varen, idet der ikke er tale om en risikobegivenhed i købelovens forstand).

Sinceur kræver erstatningen beregnet med udgangspunkt i et kvantum på 40.000 flasker. Sinceur er i henhold til KBL § 66 berettiget til kun at levere 38.000 flasker, jf. ovenfor. I det foreliggende tilfælde, hvor Sinceur selv har »truffet valget« ved at levere 38.000 flasker, er det selvsagt dette kvantum, der skal lægges til grund ved beregning af erstatningen. Erstatningsbeløbet må herefter opgøres til 100 kr. pr. flaske a 38.000 flasker, eller i alt 3.800.000 kr.

(Det fremgår af opgaveteksten, at Sinceur ikke fastholder købet – hverken helt eller delvist. Sinceur ville have været bedre stillet, *hvis* han havde fastholdt købet for så vidt angår 1.000 flasker og kun krævet prisdifferenceerstatning for så vidt angår 37.000 flasker. I så fald kunne Sinceur have krævet købesummen på 500.000 kr. for de 1.000 flasker og en prisdifferenceerstatning på 3.7 mio. kr. for de resterende 37.000 flasker).

»Lærebogen« er *Lars Hedegaard Kristensen, Anne-Dorte Bruun Nielsen og Torsten Iversen:* Lærebog i dansk og international køberet, 3. udgave (2004).